

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشتان

سایت گزارشگران

۰۸ مارچ ۲۰۱۸

مصاحبه با گیسو شاکری به مناسبت ۸ مارچ، روز جهانی زن

جنبش ۸۸ با جنبش دی ماه [جدی] ۹۶ تفاوت کیفی دارد. آن جنبش با شعار "رای من کو" آغاز شد که قشرهای متوسط و یک جناح حکومت در آن فعال بودند که خواهان اصلاحات و درخیز بازگشت به دوران طلایی امامشان بودند. یعنی بازگشت به دورانی که نسل کشی و جنایت و اعدام های بدون محاکمه در زندان ها و قتل های زنجیره ای و ترورهای داخل و خارج کشور، اتفاق افتاد. اگر چه در جریان آن روزها، شعارهایی برای سرنگونی کل نظام هم، داده شد و شاهد مرگ دختران و پسران در کف خیابان ها و کهریزک و بازداشتگاه ها بودیم .

بیکر بی جان و چشمان ندا آقا سلطان بر سنگفرش خیابان، تصویری تلخ و ثبت شده در تاریخ، از آن دوران است. اما، جنبش فعلی را طبقه زحمتکش و کارگر و بیکار و بی آینده و مال باخته و زنان رهبری می کنند

*****

گزارشگران: چه تعریف مشخصی از روز جهانی زن دارید؟

گیسو شاکری: از سال ۱۸۵۷ که زنان کارگر کارگاههای پارچه بافی نیویورک دست به اعتصاب زدند و خواهان افزایش دستمزد و کاهش ساعات کار شدند تا سال ۱۹۷۵ که ملل متحد، روز هشتم مارچ را به عنوان روز جهانی زن به رسمیت شناخت، زنان زحمتکش، سوسیالیست، روشن فکر، انقلابی و آگاه، یک پروسه مبارزاتی بی وقفه و طولانی را برای رسیدن به خواست ها و حقوقشان طی کرده اند. تعیین روز هشت مارچ به عنوان روز جهانی زن، تنها نشانه پذیرش حقوق زن به عنوان یک عنصر با اهمیت اجتماعی از طرف یک سازمان بین المللی است. اما، این به معنای آن نیست که زنان به حقوق کامل، به معنای حقوق سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، خانوادگی و فردیشان دست یافته اند. همان گونه که می دانیم زنان باید همچنان برای دست یابی به حقوقشان مبارزه کنند و نام گذاری یک روز به معنای دست یافتن آنان به خواست هایشان نیست بلکه به عکس، به معنای آن است که هنوز راه درازی برای رسیدن به حقوق کامل در پیش دارند. پس روز زن یعنی یادآوری به زنان سراسر جهان به ادامه کوشش برای رسیدن به آزادی و برابری.

گزارشگران: شما جنبش زنان را چگونه تعریف می کنید و فکر می کنید چه افشار و طیف هائی از جامعه کشور ما را شامل می شود؟

گیسو شاکری: جنبش زنان یعنی، مبارزه برای برقراری آزادی و برابری و عدالت اجتماعی. این جنبش در جامعه ما، تمام قشرها و گروه های متفاوت از زنان را شامل می شود مانند زنان کارگر، زنان خانه دار، زنان قشرهای متوسط، دانشجویان و حتی زنان طبقه مرفه جامعه. به طور کلی، همه زنانی را شامل می شود که برای آزادی و حقوق مساوی و عدالت اجتماعی و عدم تبعیض جنسیتی و حتی انتخاب پوشش مبارزه می کنند. در جامعه ایران که گرفتار دیکتاتوری و فاشیسم مذهبی است، ستمی که بر زنان وارد می شود، مضاعف است. در جامعه سنتی ایران، زنان ناچارند با سنت های مردسالارانه و مذهبی که در عمق این فرهنگ جا گرفته، هم مبارزه کنند. این علاوه بر مشکلات اجتماعی و عدم آزادی و تبعیض های دیکته شده سیاسی است.

گزارشگران: آیا زنان با برابری خواهند توانست به رفع ستم جنسیتی دست یابند؟

گیسو شاکری: برابری تا حدودی می تواند به رفع ستم تبعیض جنسیتی بینجامد اما، رفع واقعی ستم جنسیتی زمانی اتفاق می افتد که این مشکل در بطن فرهنگ، سنت و در درون مناسبات خانوادگی، در اساس و عمیقاً پذیرفته شود. برای رسیدن به چنین جایی راهی بسیار طولانی را باید طی کرد چرا که در عمق فرهنگ قرون جا گرفته و از میان بردن آن کاری است مشکل اما، با پشتوانه های محکم قانونی، قابل رسیدن.

گزارشگران: چه تفاوتی بین ستم جنسی و طبقاتی است؟

گیسو شاکری: زنان در هر جایگاهی که هستند از ستم مضاعفی رنج می برند چرا که در جامعه طبقاتی، هم ستم طبقاتی را ناچارند تحمل کنند و هم ستم جنسیتی را. مثلاً یک زن کارگر در محیط کار به عنوان زن، از حقوق مساوی با یک مرد برخوردار نیست ضمن این که ستم جنسیتی هم بر او تحمیل می شود. مثلاً برای پوشش وی یا نحوه رفتار و گفتار و کردارش و یا نگاهی که مردان در همان طبقه به زن دارند. یا در درون خانواده، یک زن می تواند مورد ضرب و شتم شوهرش قرار بگیرد. که این ربطی به طبقه ندارد. یک مشکل فرهنگی سنتی است که بر زن تحمیل می شود که می توان آن را فرهنگ مردسالارانه زن ستیز خواند.

گزارشگران: آیا جنبش زنان به عنوان یک جنبش اجتماعی خواهد توانست به نابرابری زنان در جامعه خاتمه بدهد؟

گیسو شاکری: اولین قدم جنبش، بر قانونی کردن تساوی حقوقی و عدم تبعیض قانونی باید باشد. با این پشتوانه، جنبش زنان می تواند گام های مؤثرتری در جهت عدم تبعیض و عدالت و تساوی حقوق زنان و مردان بردارد و با آموزش های اجتماعی و آگاهی دادن و گسترش فرهنگی برای درک حقوق زن از سوی اجتماع و خانواده و حتی، بخشی از خود زنان، زمینه لازم را برای رسیدن زنان به حقوقشان فراهم کند.

گزارشگران: شما نظرتان درباره متشکل شدن زنان به طور عام و زنان کارگر به طور خاص چیست؟

گیسو شاکری: راه موفقیت هر جنبش بی تردید، متشکل شدن اعضای آن جنبش است علی رغم جایگاه طبقاتی. در ایران، ما از سوئی با مشکلات حقوقی و کاری زنان طبقه کارگر روبه رو هستیم و از سوئی با زنانی که در سطح کل جامعه با مشکلاتی روبه رو هستند که فاشیسم مذهبی با قوانین شریعت اسلامی برایشان فراهم کرده است مانند، تبعیض

جنسیتی در کلاس درس، دانشگاه، انتخاب کار و رشته تحصیلی، انتخاب پوشش، اجازه ازدواج و طلاق، اجازه سفر، حضور در ورزشگاه، عدم انجام بعضی ورزش های به خصوص، ممنوعیت پخش صدای زنان در موسیقی، نابرابری در بردن ارث، معادل بودن شهادت دو زن با یک مرد، قانون حضانت و دهها مورد دیگر. طبقه کارگر علاوه بر تمام این مشکلات که مشکل عمومی زنان جامعه است با عدم تساوی دستمزد میان زن و مرد هم روبه رو است و احياناً بهره کشی جنسی از سوی کارفرما. تشکل زنان در چنین جامعه ای چه طبقاتی و چه عمومی، تنها راه رسیدن به کف مطالبات زنان می تواند باشد. این تشکل علاوه بر تشکلی است که زنان کارگر می توانند به همراه همکاران کارگر مردشان برای رسیدن به حقوقشان داشته باشند. اما، مسأله با اهمیت این است که این زنان طبقه کارگر هستند که با ظرفیتی که در پیگیری خواست هایشان دارند، می توانند جنبش آزادی زن را تا مرحله رسیدن به هدف ادامه دهند.

گزارشگران: ما شاهد بودیم که در چند ماه گذشته خیزش مردمی در جریان بود که هنوز کماکان ادامه دارد زنان به طور وسیعی در این اعتراضات شرکت نموده اند شما این حرکت ها را چگونه ارزیابی می کنید؟ تعدادی از دختران جوان حجاب خود را به عنوان اعتراض از سر بر گرفتند و این حرکت مبارزه زنان و دختران خیابان انقلاب نام گرفته است. شما نظرتان درباره این حرکت چیست؟

گیسو شاکری: یکی از پایه های اصلی این خیزش مردمی، حضور زنان است. همان طور که پیش از این هم اشاره کردم، زنان ایران گرفتار تبعیض مضاعف در تمام زمینه های حقوقی، سیاسی، خانوادگی، اقتصادی و فرهنگی هستند. به همین علت است که می بینیم حتی، حرکت فردی زنان در رابطه با حجاب اجباری، برای حکومت مسأله ساز می شود. چون حتی اگر جنبش به طور موقت کند شود، زنان تک به تک هم می توانند پرچمدار مبارزه باشند. یعنی حرکتی که حتی حکومت نمی تواند مانع آن شود. در حرکت های جمعی هم می بینیم که زنان چه نقش مؤثری در پیشگامی و رهبری حرکت های اعتراضی دارند تا آن جا که خود آخوند ها هم، در خیمه شب بازی نماز جمعه شان، به آن اعتراف می کنند. اما آن چه که روشن است این که هر حرکتی که تغییر و سرنگونی کامل این نظام را نشانه گرفته است، ماندگار است. باورم بر این است که رسیدن حتی به حداقل خواست زنان امکان پذیر نیست الا، با سرنگونی تمام و کمال رژیم جهل و جنایت و ضد زن جمهوری اسلامی ایران.

گزارشگران: حدود یک دهه پیش سال ۸۸ جنبشی توده ئی هم شکل گرفت. مبارزه زنان در این جنبش بسیار چشمگیر بود و تعدادی از زنان هم کشته، دستگیر و زندانی شدند. شما تفاوت مبارزات زنان در سال ۸۸ با مبارزه و خیزش مردمی که دی ماه [جدی] گذشته اتفاق افتاده را چگونه ارزیابی می کنید؟

گیسو شاکری: جنبش ۸۸ با جنبش دی ماه [جدی] ۹۶ تفاوت کیفی دارد. آن جنبش با شعار "رای من کو" آغاز شد که قشرهای متوسط و یک جناح حکومت در آن فعال بودند که خواهان اصلاحات و درخیال بازگشت به دوران طلایی امامشان بودند. یعنی بازگشت به دورانی که نسل کثی و جنایت و اعدام های بدون محاکمه در زندان ها و قتل های زنجیره ئی و ترورهای داخل و خارج کشور، اتفاق افتاد. اگر چه در جریان آن روزها، شعارهائی برای سرنگونی کل نظام هم، داده شد و شاهد مرگ دختران و پسران در کف خیابان ها و کهریزک و بازداشتگاه ها بودیم. پیکر بی جان و چشمان ندا آقا سلطان بر سنگفرش خیابان، تصویری تلخ و ثبت شده در تاریخ، از آن دوران است. اما، جنبش فعلی را طبقه زحمتکش و کارگر و بیکار و بی آینده و مال باخته و زنان رهبری می کنند که چیزی برای از دست دادن ندارند. این جنبش با شعار "مرگ بر دیکتاتور" آغاز شد. با شعار "اصلاح طلب، اصول گرا، دیگه تمومه ماجرا" ادامه پیدا

کرد و با شعار و دیوانه‌نویسی های "مرگ بر خامنه ای" و "جمهوری اسلامی نمی‌خوایم" ادامه دارد و با تمام بسیج نیروی سرکوب، همچنان شاهد مبارزات کارگران، اعتصابات و تظاهرات در شهرهای مختلف هستیم. باور داریم که با حضور این طبقه پیگیر که در سراسر ایران، در کارخانه‌ها و خیابان‌ها به مبارزاتشان ادامه می‌دهند و با توجه به مشکلات غیر قابل حل این رژیم و فساد عمومی، این اعتصابات تا سرنگونی کامل رژیم ادامه خواهد داشت. یعنی این که سرنگونی این رژیم حتمی است.

گزارشگران: پیام تان به مناسبت ۸ مارچ، روز جهانی زن چیست؟

گیسو شاکری: اتحاد، اتحاد و همبستگی و مبارزه و استقامت و پایداری و باور به توانائی‌هایمان برای تغییر این جهان به جهانی همراه با صلح و عدالت و برابری و این که هر روز ما هشت مارچ است تا رسیدن به تمام خواست‌هایمان. یعنی آزادی و برابری کامل و حذف کلیه اشکال تبعیض علیه زنان.

گزارشگران – ۸ مارچ ۲۰۱۸